

Arrest

nr. 321 636 van 14 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Irakese soennitische moslim te zijn van Turkmeense etniciteit, geboren op 18 april 1962 in de stad Kirkuk, gelegen in de gelijknamige provincie. U heeft altijd in Kirkuk gewoond. U bent gehuwd met Z.I.R., samen hebben jullie drie kinderen.

U bezat in Kirkuk een transportbedrijf waarbij u goederen uit Turkije importeerde. U leverde onder andere ook aan verkopers uit Mosul. Echter toen Daesh er de controle nam in 2014, besloot u dat het niet meer veilig was om te leveren. De verkopers uit Mosul waren hier niet gelukkig mee en u werd meermaals telefonisch bedreigd door hen. Hierna werd er een van uw vrachtwagens in brand gestoken en geraakte er een vrachtwagen met chauffeur vermist, zaken waarvan u vermoed dat ze hiermee gelinkt zijn. Echter het kon ook zijn dat een Koerdische concurrent van u genaamd S. hierachter zat. Hij had immers al enkele keren mannen

op uw chauffeurs afgestuurd die hen aanmaanden te stoppen met werken voor u. Een maand voor uw vertrek werden u en uw vrouw door valse politieagenten gekidnapt. U werd de auto ingesleurd, maar na twintig minuten passeerde er een effectieve politiepatrouille waarop uw belagers vluchtten. U en uw vrouw werden door de politie naar het ziekenhuis gebracht. De politie ondervraagde u en uw vrouw en u ging naar de rechtbank om klacht in te dienen. Echter daar kreeg u een telefoon van een onbekende die u en uw familie met de dood bedreigde indien u verderging met het indienen van een klacht. U twijfelt dat ofwel S. hierachter zat ofwel een van de verkopers uit Mosul. U verbleef met uw familie een tijdje bij uw broer en besloot hierna het land te ontvluchten. U verliet samen met uw vrouw en kinderen en de kinderen van uw zus Irak in 2015.

Met paspoort en visum reisden jullie naar Turkije, vanwaar de reis verder ging via Griekenland, Italië, Duitsland tot u in Zweden aankwam. Hier dienden u en uw familie een verzoek om internationale bescherming in. Na ongeveer drie jaar werd u echter de vluchtelingenstatus geweigerd. U diende beroep in maar ook dit werd geweigerd. U besloot samen met uw familie in 2019 naar Duitsland te reizen en diende daar een verzoek in, echter u en uw familie werden teruggestuurd naar Zweden. Hierna besloot u alleen door te reizen naar Nederland en diende u daar een verzoek om internationale bescherming in. Echter ook hier dreigden ze u terug te sturen naar Zweden, waarna u het land verliet en naar België trok. Hier diende u een verzoek om internationale bescherming in op 6 oktober 2022. De kinderen van uw zussen M.Y.A.H. (CG 15/14432; OV 8.069.890) en J.M.A. (CG 15/14433; OV 8.069.897) waarmee u Irak verliet, maar waarvan u gescheiden raakte op de reisweg, verkregen reeds in 2015 in België de vluchtelingenstatus. Uw vrouw en twee van uw kinderen verblijven tot op heden in Zweden. Uw zoon O.M.K.A. (CG 22/17572; OV 9.422.370) bevindt zich momenteel ook in België. Echter u had een tijdje geen contact met hem aangezien er ruzie was over zijn huwelijk met de dochter van Y., de zoon van uw zus. Ondertussen hebben jullie terug contact.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: originele attesten van uw werk, het origineel koopcontract van uw garage, uw originele krijgsgevangene badge, uw originele badge van verblijf in Kirkuk, kopieën van uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, originele ICRC attesten, kopieën van brieven van de rechtbank in verband met de bedreigingen en ten slotte originele medische attesten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan maag-, rug- en darmproblemen te hebben, hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde attesten (zie CGVS, p.3). Even later tijdens het persoonlijk onderhoud haalt uw advocaat aan dat u cognitieve en geheugenproblemen zou hebben (zie CGVS, p.10 en 16). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de door u neergelegde attesten geenszins kan worden opgemaakt dat u zou lijden aan eventuele geheugenproblemen. Er wordt enkel gewag gemaakt van de darm- maag en rugklachten die u zou hebben. Bovendien kon tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. U werd voorts verscheidene malen gewezen op het feit dat u ten allen tijde een pauze mocht vragen en uw tijd mocht nemen om te antwoorden op de vragen (zie CGVS, p.3 en 10). Tevens werd in het midden van het persoonlijk onderhoud door het CGVS een pauze voorzien. U vroeg zelf geen bijkomende pauzes aan. Er werd u zelfs expliciet gevraagd of u in staat was het persoonlijk onderhoud voort te zetten nadat uw advocaat een opmerking maakte aangaande uw cognitieve problemen, alwaar u positief antwoordde (zie CGVS, p.10). Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren behalve de standaard voorziene pauze. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u het gevoel had dat u alles had kunnen vertellen tijdens het onderhoud, waarop u opnieuw bevestigend antwoordde (zie CGVS, p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofdte van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie,

religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

U weet immers niet te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Eenzijds haalt u bedreigingen aan vanwege verkopers uit Mosul die u ontving omdat u geen goederen meer durfde te leveren nadat Daesh er de controle had overgenomen (zie CGVS, p.10 en 11). Hierbij dient door het CGVS te worden vastgesteld dat uw beweringen hieromtrent zeer vaag en weinig overtuigend te noemen zijn. Zo kan u niet eens zeggen wie achter de telefoontjes zat (zie CGVS, p.12). U zegt dat al uw klanten schuilnamen gebruikten en u daarom niet wist wie achter de telefoontjes zat (zie CGVS, p.12). Dat u niet eens weet wie u bedreigde, is een eerste element dat afbreuk doet aan de ernst en geloofwaardigheid van de door u voorgehouden vrees. Voorts is er niet veel noemenswaardig gebeurd naast deze anonieme telefoontjes. U verklaart weliswaar dat een vrachtwagen van u in brand werd gestoken en er een chauffeur met vrachtwagen inclusief vracht verdween, maar u zegt hierbij zelf niet te weten of deze feiten gelinkt zijn aan de problemen die u had met de verkopers. U zegt immers zelf dat u niet weet of 'de Koerden of de verkopers' erachter zaten (zie CGVS, p.12 en 13). Voorts kan u niet veel details geven over het incident waarbij de vrachtwagen in brand zou zijn gevlogen. Zo zegt u dat de vrachtwagen geraakt werd door kogels, maar kan u niet zeggen wie er op de vrachtwagen zou hebben geschoten (zie CGVS, p.13). Dat er een vrachtwagen van u samen met de lading in vlammen opgaat na een beschieting en u het hier zomaar bij laat zonder uit te zoeken wie erachter zat, is weinig aannemelijk te noemen. Eenzelfde kan gezegd worden over de vermissing van de chauffeur en de vrachtwagen. Zo weet u geen enkel detail te vertellen met betrekking tot hoe deze chauffeur precies kon verdwijnen of wat er precies gebeurde, u kan zelfs amper met zekerheid de volledige naam van deze chauffeur zeggen (zie CGVS, p.13). Nergens uit uw verklaringen blijkt overigens als zouden deze incidenten gelinkt zijn aan de door u geschetste problemen met de verkopers uit Mosul, daar u niet eens de precieze omstandigheden van deze beschieting en het verdwijnen van uw chauffeur weet. Evengoed kan deze beschieting toevallig hebben plaatsgevonden daar u transporteerde vanuit Kirkuk naar onder andere de regio Mosul en er hier in de periode voor uw vertrek regelmatig conflicten plaatsvonden. Ook de verdwijning van uw chauffeur kan talloze andere oorzaken hebben. Voorts is het inzake uw zagezegde conflict met de verkopers uit Mosul vreemd dat u niet eens uw opdrachtgever, zijnde het Turkse transportbedrijf waarvoor u werkte, hiervan op de hoogte bracht. Immers zij hadden rechtstreeks contact met de verkopers en u was slechts een tussenpersoon. Dat u dan niet via hen probeerde om aan de verkopers in Mosul uit te leggen dat u geen goederen kon vervoeren in Daesh-gebied, is opmerkelijk te noemen. Uw uitleg als zouden ze dan niet meer met u willen samenwerken, overtuigt hoegenaamd niet (zie CGVS, p.13). Zij moeten toch immers ook op de hoogte geweest zijn van de situatie in Mosul. Dat u dan niet overwoog om het Turkse transportbedrijf in te schakelen om de verkopers duidelijk te maken dat u hier geen schuld aan had, is weinig geloofwaardig. Ten slotte is het feit dat u geen enkele maatregel overwoog om iets te doen aan deze bedreigingen of incidenten en dat u niet verder komt dan te zeggen dat 'Turkmenen geen wapens hebben en zich weghouden van gevaar' weinig overtuigend te noemen (zie CGVS, p.13). Er zijn immers nog andere maatregelen mogelijk dan het gebruiken van geweld, zoals bijvoorbeeld de autoriteiten inschakelen of zelf onderzoek uitvoeren naar de mogelijke daders. Dat u gewoon liet begaan zonder iets te doen, komt weinig overtuigend over.

Anderzijds haalt u problemen met de Koerden aan, meer specifiek met een Koerdische concurrent van u genaamd S. (zie CGVS, p.11 en 14). U zegt dat hij een groep mensen op uw Koerdische chauffeurs afstuurde om hen aan te manen niet meer voor u te werken (zie CGVS, p.14). U haalt voorts aan dat de reeds in supra beschreven incidenten zijnde het beschieten van een vrachtwagen en het verdwijnen van een andere ook wel door zijn toedoen kunnen hebben plaatsgevonden. Ook zegt u een maand voor uw vertrek het slachtoffer te zijn geweest van een poging tot kidnapping waarbij onbekenden die zich voordeden als politieagenten u en uw vrouw vasthielden tot er een effectieve politiepatrouille langskwam waardoor de daders wegluchtten. Nadien zou u bij het indienen van een klacht zijn getelefoneerd door wederom een onbekende die u met de dood bedreigde indien u klacht zou indienen (zie CGVS, p.11). Weerom dient gezegd te worden dat u geen enkel idee heeft aangaande de mogelijke daders en zich hierbij louter beperkt tot giswerk door te stellen dat u denkt dat het de Koerden zijn daar S. jaloers op u was (zie CGVS, p.13 en 14). Verder kan u geen enkel zinnig detail verschaffen aangaande de ontvoerders of de reden van de ontvoering en haalt u geen enkele concrete aanwijzing naar boven als waarom S. hier zou hebben achter gezeten. Ook over het telefoontje achteraf tast u wederom in het duister betreffende wie hier achter zat. Vaagheid is dan ook troef inzake uw verklaringen, temeer daar u niet eens de volledige naam van S. kan geven (zie CGVS, p.14). Als u dan toch een daadwerkelijke vrees had ten aanzien van deze persoon, kan van u verwacht worden dat u toch wat meer informatie betreffende zijn identiteit zou kunnen geven. Aangezien u voorts enkel met zekerheid kan zeggen dat S. achter het bedreigen van uw Koerdische chauffeurs zat, kan hieruit geenszins een vrees inzake uw hoofde worden afgeleid. U bezit immers uw garage

niet meer en bent alzo geen concurrent van S. meer. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen zoals in supra beschreven als zou hij deze bedreigingen ooit hard hebben gemaakt, hetgeen een element is dat de ernst van de beweerde vrees op de helling zet.

Wat er ook van zij, zelfs indien deze door u geschetste problemen waarachtig zouden zijn, in casu quod non, is uw vrees weinig actueel te noemen. Immers deze gebeurtenissen vonden plaats in 2015, hetgeen een ruime tijd geleden is. Er zijn geen aanwijzingen als zou u heden problemen ondervinden bij terugkeer. U heeft immers sedertdien geen enkele bedreiging of ander nieuws ontvangen vanwege de verkopers uit Mosul of S. en er is geen reden om aan te nemen dat zij alsnog hun bedreigingen hard zouden maken daar u geen transportbedrijf meer bezit en uw problemen met hen plaatsvonden in het kader van uw toenmalige werkzaamheden. U komt niet verder dan te zeggen dat een persoon die bij u werkte en die u het bedrijf naliet zei dat uw naam nog steeds rondgaat (zie CGVS, p.15), hetgeen een vage en weinig concrete bewering te noemen is. Bovendien blijkt u geenszins op de hoogte van het verdere lot van uw bedrijf daar u zegt dat het in beslag genomen werd door de Koerden, zonder dat u in concreto kan stellen door wie precies (zie CGVS, p.15). Daar u beweert tot op heden contact te hebben met T.J., de persoon aan wie u het bedrijf naliet, is het feit dat u niet eens weet wie het bedrijf in beslag zou hebben genomen nogmaals een element dat afbreuk doet aan de door u voorgehouden vrees (zie CGVS, p.7). Waar u voorts nog stelt te zijn bedreigd op facebook door een zogenaamde A.J. toen u in Zweden was, dient gezegd te worden dat hieruit geenszins kan afgeleid worden dat dit te maken zou hebben met bovenstaande problemen. U weet immers niet wie deze persoon is en stelt dat de bedreiging zich beperkte tot een algemene verwijzing naar uw verblijf in een ongelovig land als moslim (zie CGVS, p.15). Hieruit kan dan ook bezwaarlijk worden afgeleid als zou dit verbonden zijn met de problemen die u beweert te hebben gehad in Irak.

Ten slotte is het feit dat u de vluchtelingenstatus geweigerd werd in Zweden en u zelf verklaart in Zweden dezelfde asielmotieven te hebben uiteengezet een bijkomend element hetwelk het CGVS sterkt in de overtuiging dat u geen nood hebt aan internationale bescherming (zie CGVS, p.16).

Volledigheidshalve dient door het CGVS opgemerkt te worden dat uit het feit dat u als krijgsgevangene werd genomen in de Koeweit-oorlog tijdens uw verplichte legerdienst geen vrees in uw hoofde kan worden afgeleid, daar u zelf ook aangeeft dat deze feiten zich lang geleden afspeelden en u zelf niet aangeeft sindsdien hieromtrent enig probleem te hebben gekend (zie CGVS, p.11 en 12).

Ten gevolge van de vele ongeloofwaardige elementen in uw relaas, kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet niet worden toegekend daar u niet aan de voorwaarden voldoet. Er kan immers geen gegronde vrees in uw hoofde worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten kunnen uw beweringen tevens geenszins staven.

Zo legt u brieven van de rechtbank neer betreffende uw bedreigingen, echter de bewijswaarde van Iraakse documenten is quasi nihil te noemen, zoals blijkt uit bijgevoegde informatie aan het administratieve dossier.

Voorts bewijzen de door u neergelegde identiteitsdocumenten en huwelijksakte en deze verstuurd door de Zweedse asielinstanties bijgevoegd in het administratieve dossier hoogstens uw identiteit en huwelijk, alwaar tot op heden niet aan getwijfeld wordt.

Uw documenten aangaande uw gevangenschap als krijgsgevangene tijdens uw verplichte legerdienst in de Koeweit-oorlog hebben betrekking op een element dat in bovenstaande beslissing niet wordt betwist. Deze documenten hebben aldus geen invloed op bovenstaande appreciatie.

Eenzelfde dient gezegd te worden over de documenten betreffende uw werk. Ook aan het feit dat u het door u vermelde werk deed, wordt op zich niet getwijfeld door het CGVS. Deze documenten zijn dan ook wederom van geen invloed op bovenstaande beslissing.

Ten slotte zijn er nog de door u neergelegde attesten omtrent uw medische problemen. Deze zeggen enkel iets over uw mentale en fysieke toestand maar tonen geen actuele vrees in uw hoofde aan met betrekking tot de aangehaalde elementen supra. Ze bieden evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake uw vrees voor vervolging ten aanzien van Irak. Er dient overigens te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een

machting tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet 15 december 1980.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 <https://www.refworld.org/policy/countrys/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org> en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraqjune-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (IS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk te worden beoordeeld. Deze regio omvat vier districten: Kirkuk, Dibis, Hawija en Daquq. In 2022 werd de bevolking van de provincie geschat op 1.770.765 inwoners.

De provincie Kirkuk, die wordt gekenmerkt door haar etnisch-religieuze diversiteit, is van groot strategisch en economisch belang wegens haar oliereserves. De algemene situatie wordt er in grote mate bepaald door de verhoudingen tussen de Iraakse centrale overheid en de Koerdische autoriteiten, die op hun beurt verdeeld zijn langs de partijgrenzen van de Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) en de Koerdische Democratische Partij (KDP) als gevolg van een politiek geschil over de provincie. De hoofdstad van de provincie, Kirkuk, en de gebieden die grenzen aan de Koerdische Autonome Regio (KAR), worden beschouwd als betwiste gebieden. Hoewel de Iraakse regering sinds het Koerdische onafhankelijkheidsreferendum in oktober 2017 de controle over de hele provincie heeft opgeëist, is de situatie ter plaatse complexer. De Iraqi Security Forces (ISF), de Koerdische veiligheidstroepen, de Popular Mobilization Forces (PMF) en hieraan gelieerde lokale milities zijn allen aanwezig in de provincie. De versnippering van de veiligheidsactoren, hun gebrek aan samenwerking en verwarring over de taakverdeling hebben een negatieve impact op de stabiliteit in de regio. Verschillende etnischreligieuze groepen worden gediscrimineerd en zijn soms het slachtoffer van geweld door overheidstroepen. Sommige veiligheidsactoren profiteren van deze situatie en ontwikkelen criminele activiteiten, zoals oliesmokkel en afpersing. De etnische spanningen tussen Koerden en Arabieren zijn verder opgelopen door het arabiseringsbeleid dat volgens de Koerden wordt gevoerd in de betwiste gebieden. De Turkmenen van hun kant vrezen te worden gemarginaliseerd in het conflict tussen Koerden en Arabieren.

Volgens het laatste rapport van EUAA van mei 2024 inzake de veiligheidssituatie in Irak, is IS via een aantal voorposten nog steeds aanwezig in de provincie, die belangrijk is voor haar bevoorradingslijnen. De groep slaagt erin zich in de bergen te handhaven wegens de obstakels die ze vormen voor de veiligheidsactoren, hetgeen resulteert in een zekere bewegingsvrijheid. De militaire middelen van IS zijn de afgelopen jaren aanzienlijk verminderd, waardoor de strijders meestal aanvallen uitvoeren met lichte wapens of geïmproviseerde bommen (IED's). Tijdens de referentieperiode van dit rapport, die loopt van 1 februari 2023 tot 31 maart 2024, werd vastgesteld dat de groep zijn aanvallen heeft opgevoerd, waarschijnlijk als gevolg van een gedeeltelijk veiligheidsvacuüm door coördinatieproblemen tussen de verschillende veiligheidsactoren. De doelwitten van deze aanvallen zijn onder meer leden en faciliteiten van de ISF en de PMF, verspreid over verschillende districten zoals Daquq, Dibis, Al-Hawija en de stad Kirkuk. Bij deze aanvallen vielen ook burgerslachtoffers. IS streeft niet naar territoriale controle over Kirkuk, maar wil het gezag van de autoriteiten ondermijnen door middel van guerrillatactieken, waaronder IED-aanvallen, aanslagen op prominente leden van de gemeenschap, ontvoeringen en afpersing ten koste van de lokale bevolking. De organisatie richt zich ook op vermoedelijke medewerkers van de Iraakse autoriteiten, clanleiders en mukhtars. De ISF zetten hun antiterroristische operaties voort, met name door middel van luchtaanvallen en grondoperaties in de districten Dibis, Wadi Zghaytoun en Wadi Al-Shay.

In de hele provincie Kirkuk doen zich veiligheidsincidenten voor. In de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bleef het aantal veiligheidsincidenten relatief laag. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, net als het aantal burgerslachtoffers zelf, bleef laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2023 1.123.663 ontheemden (IDP's). IOM maakt ook melding van bijna 4,9 miljoen ontheemde Iraakse burgers die ondertussen zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Een groot deel van de IDP's uit de provincie Kirkuk is ook naar huis teruggekeerd. Uit cijfers blijkt echter dat er zich nog steeds 72.638 inwoners uit de provincie Kirkuk onder de ontheemden bevinden. Naast stabiele relocatie zijn er verschillende redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeren. Gebrek aan werkgelegenheid, basisdiensten en huisvesting, onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst of een verandering in de etnisch-religieuze samenstelling van de bevolking worden vermeld als redenen om niet terug te keren. Ten slotte kan de aanwezigheid van lokale milities een obstakel vormen voor de terugkeer van IDP's.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de commissarisgeneraal tot de conclusie gekomen dat niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Irak, in het bijzonder in de provincie Kirkuk, sinds de publicatie van de EUAA Guidance Note in juni 2022 zodanig is veranderd dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die naar Irak terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van

artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in de provincie Kirkuk complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Indien een Iraakse verzoeker uit de provincie Kirkuk wegens zijn specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die bescherming dan ook verleend. Gelet op de voorgaande vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie, dient evenwel te worden besloten dat er in de provincie Kirkuk actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u, louter door uw aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Kirkuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kirkuk een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kirkuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het gegeven dat u lijdt aan eventuele rug-, maag- en darmklachten doet evenmin besluiten dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. Nergens blijkt dat u onvoldoende mobiel zou zijn en zich fysiek niet vrijelijk zou kunnen verplaatsen.

Ten slotte is het feit dat in hoofde van uw neven wel beslist werd tot toekenning van vluchtelingenstatus een element dat niets wijzigt aan voorgaande beoordeling. Uw neven M.Y.H.A. (CG 15/14432; OV 8.069.890) en J.M.A. (CG 15/14433; OV 8.069.897) verblijven reeds vele jaren in België en het feit dat hen internationale bescherming werd toegekend betekent niet dat ook u automatisch internationale bescherming moet worden toegekend. Het CGVS benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel onderzocht wordt, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van “artikel 1, §A van het Verdrag van Genève, de artikel 3 van/het EVRM, de artikelen 4 en 13 van Richtlijn 2011/95, de artikelen 2/en 3 van de wet van 29.07.1991, de artikelen 48 tot 48/7, 57/6, 57/7 en 62 van de wet van 15.12.1980, alsook de beginselen van behoorlijk bestuur en redelijkheid”.

Verzoeker zet het volgende uiteen:

“1. Toepassing van het voordeel van de twijfel op de rekening van de verzoeker en angst over IRAK

[theoretische uiteenzetting in verband met het voordeel van de twijfel]

DAT allereerst dient te worden opgemerkt dat, hoewel de aangevochten beschikking enigszins onnauwkeurig was in verzoekers relaas, deze niet wees op enige inconsistentie of verwarring in verzoekers relaas.

DAT dit erop lijkt te wijzen dat de verzoeker, ook al is hij onnauwkeurig in bepaalde aspecten van zijn relaas, blijk geeft van een coherentie die ons in staat stelt de geloofwaardigheid van zijn relaas te geloven, zoals wordt ondersteund door bepaalde andere elementen die hieronder worden uiteengezet.

DAT de tegenpartij verzoeker verwijt dat hij documenten van een Iraakse rechtbank heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij een klacht heeft ingediend en waaruit dus blijkt dat hij zorgvuldig te werk is gegaan voordat hij IRAK verliet.

Dat, met het oog hierop, in de beschikking staat:

[...]

DAT dit de enige opmerkingen van de wederpartij in dit verband zijn.

DAT zij op uiterst algemene wijze verwijst naar het administratieve dossier van de verzoekende partij, zonder dit te staven met enige verwijzing naar enige documentaire bron die twijfels zou kunnen doen rijzen omtrent de authenticiteit van de overgelegde documenten of de waarachtigheid van de daarin vermelde feiten.

DAT deze documenten echter getuigen van het bestaan van reële angsten van zijn kant, net zoals zij getuigen van het voorzichtige en ijverige gedrag van verzoeker vóór zijn vertrek.

DAT dit ook tot gevolg heeft dat het verhaal van de verzoeker wordt bevestigd samenhang krijgt.

DAT dit gedrag van de tegenpartij des te nadeliger is, aangezien de motivering van de beschikking aangeeft dat de bewijskracht "bijna nihil 'en niet' volledig nihil" is.

DAT dit officiële gerechtelijke documenten zijn die niet met zo weinig achting kunnen worden afgewezen.

DAT indien er twijfel zou bestaan over de echtheid ervan, deze documenten op zijn minst moeten worden beschouwd als het begin van schriftelijk bewijs, zoals uw Raad in het verleden al heeft overwogen (RvV, 25.07.2022, arrest nr. 275.410, punt 5.6).

DAT deze van het rechtbank afkomstige documenten dateren van voor het koopcontract voor de garage van Verzoeker dat is overgelegd ter ondersteuning van de vordering van Verzoeker, en dat de authenticiteit en waarachtigheid van wat daarin staat op geen enkele wijze wordt betwist.

DAT bovendien, zoals hierboven vermeld, het relaas van de verzoeker weliswaar bijzonder nauwkeurig is, maar niettemin coherent en niet verward in de ogen van het CGVS.

DAT deze omstandigheden het mogelijk maken om de documenten die afkomstig zijn van de rechtbank in IRAQ in een andere context te plaatsen, indien deze documenten slechts als prima facie schriftelijk bewijs zouden worden beschouwd.

DAT in de beschikking bovendien wordt benadrukt dat verzoeker weliswaar uit de regio KIRKUK komt (waar de situatie weliswaar complex, onstabiel en gevaarlijk is), maar dat hij niet aan willekeurig geweld is blootgesteld en dat het feit dat Daesh in deze regio nog steeds actief is, volgens de wederpartij niet de mogelijkheid biedt om op deze vaststelling terug te komen.

DAT de etnische afkomst van de verzoeker echter niet in twijfel is getrokken.

DAT deze factoren tot de grootst mogelijke voorzichtigheid zouden moeten leiden, gezien de betrokkenheid van de Turkmeense minderheid bij Daesh in IRAK.

DAT de Iraakse autoriteiten van mening zijn dat de Turkmene in het land het slachtoffer zijn geworden van genocide door Daesh, net zoals is vastgesteld dat deze minderheid het slachtoffer is geworden van talrijke andere misdaden (bewijsstukken nr.2 tot en met 5). Dit komt bovenop de vele andere minderheden die de afgelopen jaren door Daesh zijn vervolgd.

Dat het ook plaatsvindt tegen een achtergrond van langdurige spanningen tussen verschillende etnische groepen in de regio KIRKUK (bewijsstukken nr. 6 en 7).

Dat dit geïllustreerd wordt door de recente spanningen rond de benoeming van een nieuwe gouverneur voor de provincie KIRKUK (bewijsstukken nr. 8).

DAT, in deze omstandigheden, zelfs als men ervan uit zou gaan dat de verzoeker niet het slachtoffer zou worden van willekeurig geweld in geval van zijn terugkeer, deze omstandigheden opnieuw tot de grootste voorzichtigheid nopen aangezien zijn etniciteit hem zou kunnen blootstellen aan discriminatie door Daesh-soldaten die nog steeds actief zijn in de regio of aan interetnisch geweld in KIRKUK.

DAT het feit dat de verzoeker in het verleden in IRAK niet rechtstreeks door Daesh met dergelijk geweld en discriminatie is geconfronteerd, niet kan verhinderen dat er een reëel risico bestaat en dat de verzoeker bij zijn terugkeer zou worden blootgesteld aan discriminatie en geweld omwille van zijn etniciteit, zoals voorgeschreven door artikel 48/7 van de Wet van 15.12.1980.

DAT, bovendien, hoewel het beschikking verwijst naar het meest recente EUAA-rapport, het zorgvuldig nalaat te vermelden dat dit rapport melding maakt van discriminatie waaronder Turkmene van IRAK in hun dagelijks leven te lijden hebben, in het bijzonder vanuit religieus oogpunt of wanneer zij zich in IRAK van provincie naar provincie verplaatsen (bewijsstuk 9, blz. 34 en 72).

[...]

DAT de etnische afkomst van verzoeker in deze context niet in de beschikking wordt vermeld.

DAT bovendien het loutere feit dat hij in ZWEDEN heeft gewoond op zich niet kan doen vrezen dat verzoeker bij zijn terugkeer het slachtoffer van vervolging zal worden, moet worden opgemerkt dat de huidige context tussen IRAK en ZWEDEN met de grootste voorzichtigheid vereist.

DAT er, sinds mensen in ZWEDEN korans hebben verbrand, scherpe spanningen zijn uitgebroken, die in IRAK een uiterst negatief beeld van ZWEDEN geven (zie met name bewijsstukken nr. 10, 11 en 12).

DAT deze spanningen tussen de moslimwereld en ZWEDEN culmineerden in de aanslag die in BELGIË werd gepleegd door een persoon die beweerde lid van Daesh te zijn (bewijsstuk nr. 13).

DAT als gevolg daarvan, en zoals de verzoeker betoogde, het mogelijk is dat als hij terugkeert, hij de status van “verwesterd persoon” zal krijgen als gevolg van de banden die hij kan hebben met ZWEDEN, dat door een deel van de bevolking als een vijandig land wordt beschouwd. Dit wordt no versterkt door het feit dat verzoeker IRAK bijna tien jaar geleden met zijn gezin heeft verlaten en in verschillende Europese landen heeft gewoond.

DAT het feit dat verzoeker in feite verwesterd is niet van belang is, aangezien er een bewezen risico bestaat dat hij als zodanig beschouwd zou kunnen worden in geval van zijn terugkeer, in de zin van artikel 48/5 van de wet van 15.12.1980.

[verwijzingen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

DAT, nogmaals, in de bestreden beschikking geen enkele rekening wordt gehouden met deze factoren, die nochtans volledig relevant lijken te zijn voor de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

DAT de bestreden beschikking verzoeker bovendien verwijt dat hij niet zeker was van de identiteit van de persoon die hem bedreigde.

DAT hij echter wel de identiteit van een van zijn rivalen in de provincie KIRKUK heeft opgegeven.

DAT het, gezien verzoekers professionele banden met Turkse handelaars en het suRvVs van zijn bedrijf, niet onlogisch is voor verzoeker om af te leiden dat zijn zakelijke “rivaal” en een lid van de Koerdische minderheid in IRAK (die een groot geschil heeft met TURKIJE) achter de talrijke bedreigingen zat die hij ontving.

[...]

DAT ten slotte uit de beschikking blijkt dat de erkenning van de vluchtelingenstatus voor twee neven van verzoeker geen invloed kan hebben op zijn eigen verzoek om internationale bescherming.

DAT het CGVS dit beknopt en algemeen stelt, zonder het lot te verklaren van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers zoon [...], die tegelijk met verzoeker in België is aangekomen.

DAT niets het CGVS belet de erkenning van de vluchtelingenstatus voor andere leden van zijn gezin in overweging te nemen, in tegenstelling tot wat in de beschikking staat.

[verwijzingen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen]

DAT dit dus, anders dan in de bestreden beschikking wordt gesteld, gevolgen kan hebben gehad voor de behandeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

DAT het CGVS, door zich niet te houden aan zijn plicht om de precieze omstandigheden te onderzoeken die ertoe hebben geleid dat de leden van verzoeksters familie als vluchteling zijn erkend of, sterker nog, een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend, moet worden geacht zijn zorgplicht krachtens de beginselen van behoorlijk bestuur volledig te hebben verzaakt.

[...]

DAT in feite:

- De feiten die aan verzoekers verzoek om internationale bescherming ten grondslag liggen, moeten als vaststaand worden beschouwd, aangezien door het CGVS ten onrechte afgewezen documenten in aanmerking moet worden genomen om de realiteit van verzoekers angsten die aan zijn vertrek ten grondslag liegen, vast te stellen. Bovendien werden de door verzoeker vermelde feiten niet formeel betwist door de tegenpartij, die enkel de juistheid ervan betwistte;

- Het feit dat verzoeker tot een minderheidsgroep in IRAQ behoort, in een regio die gekenmerkt wordt door interetnische spanningen en in een regio waar Daesh-cellen nog steeds actief zijn (zoals de CGVS zelf toegeeft) hoewel deze groep talrijke misdaden heeft gepleegd tegen leden van verzoekers minderheid, doet vrezen dat verzoeker zal worden blootgesteld aan discriminatie of op zijn minst aan een slechte behandeling die in strijd is met de menselijke waardigheid.

- Het feit dat verzoeker kan worden beschouwd als een verwesterd persoon indien hij wordt teruggestuurd door verschillende groepen die als gevaarlijk kunnen worden beschouwd, vormt een ernstig risico op schending van artikel 1 van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de Wet van 15.12.1980;

- Het CGVS houdt totaal geen rekening (of zelfs maar ernstig rekening) met de invloed die de erkenning van de vluchtelingenstatus van verschillende leden van de familie van de verzoeker kan hebben op zijn eigen aanvraag voor internationale bescherming.

[...]

2. Formele motivering van de bestreden beschikking

[theoretische en algemene overwegingen en herhalingen]

B. Onderzoek overeenkomstig Artikel 48/4 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de subsidiaire beschermingsstatus

* Schending van artikel 3 van het EVRM, artikel 14 van Richtlijn 2011/95, artikelen 48/4, S2 en 62 van de Wet van 15.12.1980, artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en de beginselen van behoorlijk bestuur

[...]

DAT de tegenpartij verzoeker het voordeel van subsidiaire bescherming heeft geweigerd na onderzoek van de situatie in IRAK.

DAT in het beschikking niettemin wordt erkend dat de situatie in verzoekers regio van herkomst complex, gevaarlijk en moeilijk is.

DAT het bovendien de activiteit van Daesh in diezelfde regio erkent, maar het belang ervan minimaliseert, hoewel deze terroristische groep verschillende ernstige misdaden heeft gepleegd tegen de Turkmenen van IRAK, waar verzoeker deel van uitmaakt (zie hierboven).

[uiteenzetting inzake de veiligheidssituatie en sociaaleconomische situatie in Irak en Kirkuk, met verwijzingen naar landeninformatie en reisadvies]

DAT deze observaties, gecombineerd met de fragiele gezondheidstoestand die niet betwist wordt door de tegenpartij, suggereren dat verzoeker des te meer blootgesteld zou worden aan onmenselijke en vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980.

[...]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een bundel met landeninformatie (stukken 2-36).

2.3. Verweerder legt een aanvullende nota van 16 december 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende landeninformatie:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024,
- EUAA Country Guidance Note: Irak van november 2024,
- COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update),
- COI Focus Irak: veiligheidsincidenten in de Koerdische Autonome Regio (KAR) van 28 september 2023,
- EUAA Country of Origin Report Irak: Security situation van mei 2024.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker voert geen verweer tegen de beoordeling inzake zijn bijzondere procedurele noden in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing stelt als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalt aan maag-, rug- en darmproblemen te hebben, hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde attesten (zie CGVS, p.3). Even later tijdens het persoonlijk onderhoud haalt uw advocaat aan dat u cognitieve en geheugenproblemen zou hebben (zie CGVS, p.10 en 16). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uit de door u neergelegde attesten geenszins kan worden opgemaakt dat u zou lijden aan eventuele geheugenproblemen. Er wordt enkel gewag gemaakt van de darm- maag en rugklachten die u zou hebben. Bovendien kon tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS evenmin worden opgemaakt dat u het moeilijk had om bepaalde vragen te beantwoorden. U begreep alle vragen en gaf ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoord. U werd voorts verscheidene malen gewezen op het feit dat u ten allen tijde een pauze mocht vragen en uw tijd mocht nemen om te antwoorden op de vragen (zie CGVS, p.3 en 10). Tevens werd in het midden van het persoonlijk onderhoud door het CGVS een pauze voorzien. U vroeg zelf geen bijkomende pauzes aan. Er werd u zelfs expliciet gevraagd of u in staat was het persoonlijk onderhoud voort te zetten nadat uw advocaat een opmerking maakte aangaande uw cognitieve problemen, alwaar u positief antwoordde (zie CGVS, p.10). Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren behalve de standaard voorziene pauze. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u het gevoel had dat u alles had kunnen vertellen tijdens het onderhoud, waarop u opnieuw bevestigend antwoordde (zie CGVS, p.16).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Bij gebrek aan enig verweer tegen de voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, stelt de Raad in navolging van verweerder vast dat de rechten van verzoeker in het kader van de asielprocedure gerespecteerd zijn en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Verzoeker stelt Irak samen met zijn gezin in 2015 te zijn ontvlucht. Verzoeker haalt enerzijds aan dat hij werd bedreigd door verkopers uit Mosul omdat hij de levering van goederen stopzette nadat daesh de controle had overgenomen. Anderzijds haalt verzoeker problemen aan met zijn Koerdische concurrent S..

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan de door verzoeker naar voor geschoven asielmotieven noch aan de vrees die hij hieruit puurt.

Na kennisname van de elementen in het dossier stelt de Raad vast:

- Verzoeker haalt aan bedreigingen te hebben ontvangen vanwege verkopers uit Mosul omdat hij geen goederen meer durfde te leveren nadat daesh de controle had overgenomen, maar maakt zijn voorgehouden problemen ingevolge zijn onwetende, oppervlakkige en ongeloofwaardige verklaringen niet aannemelijk. Zo kan verzoeker niet toelichten wie hem bedreigde; stelt hij zelf niet te weten of “de Koerden of de verkopers” achter de incidenten met de vrachtwagens zaten; kan hij geen details geven over het incident waarbij een vrachtwagen in brand zou zijn gevlogen noch over de vermissing van een andere vrachtwagen en de chauffeur; kan niet blijken dat deze incidenten met de vrachtwagens gelinkt zouden zijn aan de door hem geschetste problemen met de verkopers uit Mosul; valt niet in te zien dat hij zijn Turkse opdrachtgever niet op de hoogte had gebracht van het probleem met de verkopers en is het niet geloofwaardig dat verzoeker geen enkele maatregel overwoog om het hoofd te bieden aan de bedreigingen of incidenten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10-13).

- De door verzoeker aangehaalde problemen met zijn Koerdische concurrent S. zijn evenmin aannemelijk. Zo beperkt verzoeker zich tot giswerk waar hij aanhaalt dat de incidenten met de vrachtwagens – die hij reeds had toegeschreven aan de verkopers in Mosul – en de poging tot kidnapping van verzoeker en zijn vrouw kunnen hebben plaatsvinden door toedoen van S.. De geloofwaardigheid van de poging tot kidnapping en het telefoontje dat verzoeker kreeg bij het indienen van een klacht wordt bovendien ondermijnd omdat verzoeker

geen zinnig detail kan geven over de ontvoerders of de reden van de ontvoering, hij niet kan toelichten wie er achter het telefoontje zat en hij de volledige naam van S. niet kent. Aangezien verzoeker enkel met zekerheid kan stellen dat S. achter het bedreigen van zijn Koerdische chauffeurs zat, kan hieruit – en nog daargelaten dat verzoeker deze bedreigingen niet hard maakt – geen vrees in hoofde van verzoeker zelf worden vastgesteld. Verzoeker bezit immers geen garage meer en is geen concurrent meer van S. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11, p. 13-14).

- Zelfs indien de door verzoeker geschetste problemen geloofwaardig worden geacht, wat niet het geval is, toont verzoeker niet aan dat zijn vrees actueel is. De gebeurtenissen dateren van 2015 en er zijn geen aanwijzingen waaruit kan blijken dat verzoeker op heden problemen zou kennen in geval van terugkeer naar Irak. Zo heeft verzoeker geen enkele bedreiging of ander nieuws ontvangen van de verkopers van Mosul of van S., bezit verzoeker geen transportbedrijf meer, is verzoeker niet op de hoogte van het verdere lot van zijn voormalig bedrijf en kan uit de bedreiging van een zekere A.J. op Facebook niet blijken dat deze verband houdt met verzoekers aangehaalde problemen in Irak (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15).

- De omstandigheid dat verzoeker in Zweden dezelfde asielmotieven heeft uiteengezet en hem aldaar de vluchtelingenstatus geweigerd werd, vormt een bijkomende aanwijzing dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

- Volledigheidshalve dient opgemerkt dat uit het feit dat verzoeker als krijgsgevangene werd genomen in de Koeweit-oorlog tijdens zijn verplichte legerdienst geen vrees in hoofde van verzoeker kan worden afgeleid, aangezien hij zelf ook aangeeft dat deze feiten zich lang geleden afspeelden en hij hieromtrent geen problemen heeft gekend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11-12).

- Het loutere feit dat in hoofde van verzoekers neven beslist werd tot toekenning van de vluchtelingenstatus betekent niet dat aan verzoeker ook automatisch bescherming dient te worden toegekend. Elk verzoek om internationale bescherming dient individueel te worden onderzocht en op zijn individuele merites worden beoordeeld.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen dient geconcludeerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde in geval van terugkeer naar Irak aannemelijk heeft gemaakt.

6. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij officiële gerechtelijke documenten heeft bijgebracht. Te dezen dient opgemerkt dat documenten niet als alleenstaand kunnen worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming, maar deel uitmaken van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Om bewijswaarde te hebben dienen documenten gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen. Dit is niet het geval, gelet op de voorstaande vaststellingen. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus “*Irak. Corruptie en documentenfraude*” van 20 mei 2021) dat de bewijswaarde van Iraakse documenten gering is. De door verzoeker bijgebrachte brieven van de rechtbank kunnen bijgevolg *in casu* de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten niet wijzigen.

7. Verzoeker wijst in het verzoekschrift naar zijn Turkmeense etniciteit en benadrukt dat hij tot een minderheidsgroep in Irak behoort, in een regio die gekenmerkt wordt door interetnische spanningen en in een regio waar daesh-cellen nog actief zijn. Verzoeker verwijst naar landeninformatie dienaangaande.

Noch uit de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie, noch uit de door verweerder neergelegde informatie kan blijken dat Irakezen van Turkmeense etniciteit systematisch worden vervolgd in Irak en/of Kirkuk. Hieruit kan niet worden afgeleid dat elke Irakees van Turkmeense etniciteit een nood aan internationale bescherming heeft. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Hij blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verzoeker lijkt ook te stellen dat de algemene informatie voldoende is om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te bevestigen. Dit is echter niet het geval. Verzoeker dient zijn verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit zijn eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op vervolging dan wel ernstige schade loopt.

8. Verzoeker wijst in het verzoekschrift verder op het feit dat hij in Zweden heeft gewoond en verwijst naar algemene informatie waaruit blijkt dat er in Irak een uiterst negatief beeld van Zweden heerst. Hij betoogt dat hij bij terugkeer naar Irak mogelijks de status van “verwesterd persoon” zal krijgen ten gevolge van de banden die hij kan hebben met Zweden en het feit dat hij gedurende bijna 10 jaar met zijn gezin in verschillende Europese landen heeft gewoond.

Verzoeker verwijst louter naar algemene informatie, maar concretiseert echter op generlei wijze hoe zijn verblijf in Zweden en andere Europese landen een risico op persoonsgerichte vervolging voor hem en zijn gezin zou inhouden in geval van terugkeer naar Irak.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (identiteitsdocumenten; huwelijksakte; documenten inzake verzoekers gevangenschap als krijgsgevangene; documenten inzake verzoekers werk; medische attesten; ICRC attesten; koopcontract van verzoekers garage; verblijfskaart) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de middels aanvullende nota van 16 december 2024 bijgebrachte geactualiseerde informatie en analyse door verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Kirkuk geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie ligt in dezelfde lijn of is dezelfde als de door verweerder bijgebrachte landeninformatie. Het door verzoeker bijgebrachte reisadvies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken is gericht op reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het feit dat verzoeker lijdt aan rug-, maag- en darmklachten kan niet doen besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Irak een reëel risico loopt op ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Uit niets kan blijken dat verzoeker onvoldoende mobiel zou zijn of fysiek niet in staat zou zijn zich vrijelijk te kunnen verplaatsen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS